

at slutte mig dertil. Jeg har imidlertid under Sagens forrige Behandling tilladt mig at ytre, at vedkommende Embedsmænd slet ikke have noget Rettskrav paa at behandles paa den Maade med Hensyn til Procenterne, som her er foreslaaet, og der er altsaa her kun Spørgsmaal om, hvorvidt de have et Billighedskrav derpaa. Jeg indrømmer, at derom kan der være forskjellige Meninger, men det er vist, at altfor stor Billighed imod den Ene kan let blive Ubillighed mod den Anden. Jeg skal tillade mig som et Exempel, som jeg vil bede de ærede Medlemmer af Thinget at fastholde, at fremhæve, hvorledes det paa samme Sted kan blive meget ubilligt, medens man lader den ene Embedsmand gaae af paa Pension og da faae sine Procenter beregnede med de Indfrankninger, som Pensionsloven medfører, at lade en anden Embedsmand, som maaskee alene af den Grund ikke kommer til at gaae af, fordi han kan stille den Caution, som hiin ikke kunde stille, faaer sit personlige Tillæg beregnet fuldt, uden et saadant Afdrag i Procenterne. Jeg troer saaledes, at man ved altfor megen Billighed mod den ene Klasse, let kan komme til at gjøre sig skyldig i Ubillighed mod en anden, og jeg troer, der er fuldkommen god Grund til ved Beregningen af disse Procenter, hvis Usikkerhed jeg har tilladt mig at ophylse baade ifølge deres Oprindelse og den Beregningsmaade, Regeringen stedse har lagt til Grund med Hensyn til dem i den foregaaende Tid, at lade det blive ved Udkastet, saaledes, som det af Udvalget er foreslaaet ændret. De Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, betragter jeg nemlig deels som en ligefrem Følge af de Afstemninger, der have fundet Sted i Pensionsagen, deels som Redactionsforandringer, saaledes f. Ex. dets 1ste Forslag til § 7, som jeg ikke anseer for andet end en Redactionsbemærkning; det har været Udkastets Mening, netop hvad der her er foreslaaet, men som er bestemtere udtalt af det ærede Udvalg.

S. P. Hansen: Ja, jeg tør maaskee i Anledning af det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille og i Anledning af hvad den høitærede Finansminister nylig har anført, tillade mig at gjøre det høitærede Thing bekendt med den kongelige Resolution, hvorpaa

dette Ændringsforslag grunder sig. Den lyder saaledes: „Hans Majestæt Kongen har derhos approberet følgende Gageringsplan for Overtoldinspecteuren, de 3 Toldinspecteurer og Controlleurerne her i Kjøbenhavn, hvilken træder i Kraft fra 1ste Juni d. A. at regne, og tjener som fremtidig Norm, saavel i Henseende til Gagernes Størrelse, hvortil i hver Klasse (Toldinspecteurerne for sig og Controlleurerne for sig) oprykkes efter Anciennitet, som i Henseende til de paagældende Embedsmænds indbyrdes Anciennitetsforhold.“ Jeg troer, at det af denne Resolution paa det Allerklarest vil fremgaae, at der ved fgl. Resol. er tilsagt de paagældende Embedsmænd en Gage, til hvilken de som fremtidig Norm skulde oprykke efter deres Anciennitet. Nu har den høitagtede Finansminister vel gjort det ærede Thing bekendt med den Indstilling, hvorpaa den fgl. Resol. grundede sig. Det er ganske vist, — og det er ikke undgaet min Opmærksomhed — at det i denne Indstillings tredie Post hedder, at det daværende Generaltoldkammer og Commercescollegium har indstillet til Hans Majestæt foreløbigt for Aaret 1848, at bifalde den Indstilling, som var ffeet; men jeg tør tillade mig at troe, at det, at denne Indstilling saaledes er ffeet foreløbigt, havde sin Grund i den daværende Overgangsperiode, i de daværende Forhold, hvorefter man ikke var paa det Nene med, hvilken Tilstand vi befandt os under, om vi befandt os under den tidligere souveraine Regering eller under den constitutionelle Forsatning, vi gif imøde. Det er vist altsaa ganske besøiet og fuldkommen i sin Orden, at Collegiet tog Hensyn dertil, og saaledes indfrankede sig til foreløbigt for 1848, at gjøre sin Indstilling. Men det, forekommer mig, kan slet Intet forandre i den fgl. Resol., som er faldet. Ganske vist vil jeg indrømme, at det maa forholde sig med denne kongelige Resolution, som med enhver anden Regeringsforanstaltning fra den Tid, at det maaskee vil være, saa at sige, usikkert og svævende, hvilken Betydning man skal tillægge den, fordi den, som sagt, er udkommen i en Overgangsperiode i de forfatningsmæssige Forhold. Men jeg troer, at det er almindeligt antaget saavel paa den forrige Rigsdag som ved flere